

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/415/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612207032
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5612207032.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jur. Jany Urbanovej a členov senátu JUDr. Yvetty Dzugasovej a Mgr. Miroslava Šeptáka v právnej veci navrhovateľa: Ing. U. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. X/XX, XXX XX U., štátny občan SR, zastúpeného spoločnosťou: HKP Legal, s.r.o., so sídlom Sasinkova 6, 811 08 Bratislava, IČO: 36 727 334, proti odporcom: 1/ Mgr. K. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. N. XXX, XXX XX Q. K., štátny občan SR, 2/ K. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. N. XXX, XXX XX Q. H., štátny občan SR, 3/ Q. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. N. XXX, XXX XX Q. H., štátny občan SR, t.č. bytom O. J. XX, I. W. R., zastúpená splnomocnenou zástupkyňou - odporkyňou v rade 2/, v konaní o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po neb. U. S., zomrelej XX.XX.XXXX, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 4C/103/2012-132 zo dňa 18. 06. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 4C/103/2012-132 zo dňa 18. 06. 2013 p o t v r d z u j e .

Odporkyniam v rade 1/ až 3/ náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu zamietol (veta prvá výroku rozsudku). Súčasne odporkyniam v rade 1/ až 3/ náhradu trov konania nepriznal (veta druhá výroku rozsudku).

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že návrhom podaným na okresný súd dňa 20.07.2012 v znení jeho zmeny pripustenej okresným súdom uznesením č.k. 4C/103/2012-63 zo dňa 17.10.2012 sa navrhovateľ domáhal, aby súd určil, že nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnych územiach Q. N. a Q. S., presne špecifikované na str. 1 až 7 odôvodnenia rozsudku patria do dedičstva po nebohej U. S., zomrelej, XX.XX.XXXX. Svoj návrh odôvodnil tým, že matka navrhovateľa U. S. dňa 19.01.2009

uzavrela s odporkyňou v rade 1/ Darovaciu zmluvu, predmetom, ktorej boli sporné nehnuteľnosti uvedené vyššie. Darkyňa dňa 12.09.2009 utrpela mozgovú príhodu, po ktorej bola hospitalizovaná na neurologickom oddelení Liptovskej nemocnice s poliklinikou, Liptovský Mikuláš, dňa 25.09.2009 bola prijatá na doliečovacie oddelenie v tomt istom zdravotníckom zariadení a následne bola dňa 09.10.2009 prepustená do domácej starostlivosti s diagnózou pravostrannej hemiparézy, afázie, organického psychosyndrómu a časovej a priestorovej dezorientovanosti. Podpis darkyne bolo osvedčený pracovníkom Obecného úradu Liptovská Porúbka dňa 19.01.2009. Darkyňa dňa XX.XX.XXXX. zomrela. O spornej Darovacej zmluve sa navrhovateľ dozvedel až v rámci dedičského konania. Po nahliadnutí do kópie zmluvy nadobudol navrhovateľ podozrenie, že podpis darkyne nie je pravý, a to vzhľadom na jej zdravotný stav v čase podpisu zmluvy a formu domnelého rukopisu darkyne na zmluve. Keďže darkyňa zomrela, oprávnenými dedičmi sa stali navrhovateľ a odporkyňa v rade 1/, ako aj odporkyne v rade

2/ a3/, ktoré sú vnučkami darkyne (potomkami K. S., ktorý bol darkyňou vydedený a ktorý v súčasnej dobe je nebohý).

Na základe vykonaného dokazovania mal okresný súd preukázané, že dňa 13.01.2009 bola medzi darujúcou U. S. a obdarovanou Mgr. K. K. - odporkyňou v rade 1/ uzatvorená darovacia zmluva, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX až XXXX, nachádzajúce sa v kat. úz. obce Q. N. a na LV č. XXX, XXX, XXX, nachádzajúce sa v kat. úz. Q. S., ktoré darujúca v príslušných spoluvlastníckych podieloch darovala bez akýchkoľvek tiarch a právnych vád obdarovanej a obdarovaná predmet daru prijala. Podpis darujúcej na predmetnej darovacej zmluve bol overený Obcou Liptovská Porúbka. Vklad vlastníckeho práva k predmetným spoluvlastníckym podielom na nehnuteľnostiach bol povolený Správou katastra Liptovský Mikuláš dňa 26.02.2009 pod V 215/2009. Na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 7C/14/2012 sa viedlo konanie o návrhu navrhovateľa proti odporkyni v rade 1/ o určenie neplatnosti predmetnej darovacej zmluvy, v ktorom bola jeho žaloba zamietnutá pre nepreukázanie naliehavého právneho záujmu podľa § 80 písm. c) O.s.p. (rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 7C/14/2012-46 zo dňa 29.05.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.07.2012). Z pripojeného dedičského spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 6C/384/2010, Dnot/99/2010 mal prvostupňový súd preukázané, že darkyňa U. S. zomrela dňa XX.XX.XXXX. Dedičmi po uvedenej poručiteľke boli navrhovateľ, odporkyňa v rade 1/ a právne nástupkyne syna poručiteľky neb. K. S., ktorý ju predumrel dňa XX.XX.XXXX - odporkyne v rade 2/ a 3/. Otec odporkýň v rade 2/ a 3/ K. S. bol listinou o vydedení zo dňa 25.03.1987, sp. zn. N 80/87, NZ 72/87 formou notárskej zápisnice U. S. vydedený. Z vykonaného dokazovania mal okresný súd jednoznačne preukázané, že podpis darkyne na darovacej zmluve bol osvedčený Obcou Liptovská Porúbka v domácom prostredí, samostatnou odbornou referentkou Mgr. S. Z. v Osvedčovacej knihe pod por. číslom 4 až 7 dňa 19.01.2009, po overení jej totožnosti z občianskeho preukazu číslo SE 540568, vydaného OR PZ Liptovský Mikuláš dňa 22.03.1996.

Podanou žalobou sa navrhovateľ domáhal, že spoluvlastnícke podiely, ktoré boli predmetom darovacej zmluvy uzavretej medzi U. S. a odporkyňou v rade 1/, patria do dedičstva po neb. Darkyni, a to na tom základe, že navrhovateľ spochybňoval pravosť podpisu darkyne na uvedenej zmluve. Uzatvorená darovacia zmluva mala byť teda absolútne neplatná z dôvodu absencie vôle. Okresný súd preto ako predbežnú otázku v konaní riešil otázku platnosti darovacej zmluvy zo dňa 13.01.2009. Citoval pritom ust. § 80 písm. c) O.s.p., § 460, § 37 a § 34 Občianskeho zákonníka a konštatoval, že z legálnej definície uvedenej v ust. § 34 Občianskeho zákonníka vyplývajú pojmové znaky právneho úkonu, ktorými sú prejav vôle, jeho zameranie na následky, ktoré sa prejavom vôle majú vyvolať, pričom sa jedná o právne následky, ktoré s takýmto prejavom vôle právne predpisy spájajú. Aby právny úkon vyvolal následky, ku ktorým má smerovať, je nevyhnutné, aby spĺňal všetky zákonom stanovené náležitosti. Náležitosťami právneho úkonu sú náležitosti v osobe, vôli, prejave vôle, pomere vôle a prejavu a predmete. Pokiaľ ide o náležitosti vôle, musí byť vôľa skutočne daná, vážna, bezomylná a slobodná. Existencia (danosť) vôle je základnou náležitosťou vôle v rámci posudzovania platnosti právneho úkonu. Bez toho, aby vôľa bola daná, aby skutočne existovala, právny úkon nevznikne. Občiansky zákonník pri niektorých právnych úkonoch vyžaduje, aby boli vykonané v písomnej forme. Inak sa právny úkon považuje za neplatný (§ 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Osobitný význam pri písomnom právnom úkone má podpis konajúceho. Podpis priestorovo a obsahovo uzaviera nielen listinu, ale aj samotný písomný právny úkon. Podpis identifikuje konajúcu osobu a súčasne verifikuje obsah jeho prejavu vôle. V prípade zmluvy o prevode nehnuteľnosti musí byť podpis prevodcu podľa § 42 ods. 3 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení neskorších predpisov osvedčený podľa osobitných predpisov (zákon č. 323/1992 Zb. a zákon č. 599/2001 Z.z.).

Podľa tvrdení navrhovateľa, podpis na spornej darovacej zmluve nie je pravým podpisom darkyne. Na preukázanie týchto svojich tvrdení predložil do spisu znalecký posudok č. 5/2013 znalkyne MUDr. Zuzany Šmotkovej, ktorý mal v konaní charakter listinného dôkazu. Znalkyňa vychádzala zo zdravotnej dokumentácie pani U. S. vyžiadanej od MUDr. J. K., TATRAMEDIC s.r.o., Liptovský Hrádok, ktorá prevzala zdravotnú dokumentáciu od MUDr. U. H., Zdehomed, s.r.o., Liptovský Hrádok a v minulosti bola ošetrojúcou praktickou obvodnou lekárkou pani U. S.. Zo záverov tohto listinného dôkazu vyplýva, že z pohľadu neurológa sa znalkyňa priklonila k záveru, že pri mozgovej príhode dňa 12.09.2009 bola u U. S. postihnutá hybnosť pravých končatín, zmienka o paretickej pravej hornej končatine, zníženej sile akrálne a fakt, že U. S. bola praváčka, s najväčšou pravdepodobnosťou bola podoba a forma podpisu zmenená a nie tak, ako je uvedené na darovacej zmluve z januára 2009, ako aj na

potvrdeniach Sociálnej poisťovne za mesiace október až december 2008. Cievná mozgová príhoda s oslabením pravej strany tela u praváčky jednoznačne ovplyvní jemnú motoriku pravej ruky, čo sa najviac prejaví pri jemných pohyboch pravej ruky nevyhnutných na písanie. Zmení sa podoba, forma, úhľadnosť, krasopis písma. Prvostupňový súd zároveň konštatoval, že nevyhovel návrhu navrhovateľa na vypočutie svedkyne, ktorá vypracovala predmetný znalecký posudok, nakoľko by sa nedokázala vyjadriť ku skutočnostiam, ktoré mali význam pre rozhodnutie súdu v prejednávanej veci.

Sfalšovaný podpis môže mať v zásade dve podoby. Prvou je prípad, keď podpis pochádza od inej osoby než tej, ktorá ho napísala alebo prípad, keď sa niekto podpíše za neexistujúcu osobu. Listinný dôkaz, ktorý navrhovateľ predložil v konaní, neskúmal pravosť podpisu darkyne na darovacej zmluve, ale len vo všeobecnej rovine, bez vyšetrenia menovanej a bez poznania aktuálneho fyzického, najmä zdravotného stavu darkyne, vychádzajúc z časti jej zdravotnej dokumentácie sa vyjadril, či vzhľadom na svoj zdravotný stav sa darkyňa mohla podpísať v takej podobe a forme, v akej sa na darovaciu zmluvu podpísala.

Okresný súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s Osvedčovacou knihou Obce Liptovská Porúbka za rok 2009, vypočul tiež svedkyňu Mgr. S. Z., ktorá bola prítomná pri podpísaní darovacej zmluvy darkyňou, pričom uvedená svedkyňa jednoznačne potvrdila, že podpis darkyne na darovacej zmluve je jej vlastným podpisom. Svedkyňa popísala súdu okolnosti, za ktorých k podpisu darkyne na zmluvu došlo, darkyňa podpísala spornú darovaciu zmluvu (vzhľadom na svoj zdravotný stav pre čiastočnú imobilitu) v domácom prostredí a rovnako sa podpísala do osvedčovacej knihy, pričom jej totožnosť bola zistená z občianskeho preukazu č. SE XXXXXXXX vydaného OR PZ Liptovský Mikuláš dňa 22.03.1996. Vôľou darkyne bolo uzatvoriť darovaciu zmluvu so všetkými jej náležitosťami a účinkami a pokiaľ navrhovateľ v konaní tvrdil opak, neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení.

Rozhodnutie o trovách konania okresný súd odôvodnil ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a odporkyniam v rade 1/ až 3/, úspešným v tomto konaní nepriznal ich náhradu voči navrhovateľovi, ktorý vo veci úspech nemal, keďže si voči nemu žiadne trovy neuplatnili.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie, prípadne navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zmenil tak, že návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovie. Súčasne si uplatnil voči odporkyniam aj náhradu trov odvolacieho konania.

Svoje odvolanie odôvodnil ust. § 205 ods. 2 písm. b), c), d) a f) O.s.p. Súdu I. stupňa vyčítal, že vo svojom rozhodnutí žiadnym spôsobom nezdôvodnil, z akého dôvodu sa pri svojom rozhodnutí oprel iba o výpoveď svedkyne Z., a to napriek tomu, že navrhovateľ už počas konania spochybňoval pravdivosť jej výpovede, a to z dôvodu jej motivácie. Naproti tomu znalkyňa MUDr. Šmotková nemala žiaden vzťah ani k veci a ani k žiadnemu z účastníkov a pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzala výlučne z poskytnutej zdravotnej dokumentácie darkyne, ktorú vyhotovili tretie subjekty - ošetrojúci lekár darkyne. Napriek evidentnému rozporu medzi tvrdeniami odporkyne v rade 1/ a svedkyne Z. na strane jednej a zisteniami znalkyne na strane druhej, okresný súd nepovažoval za potrebné odstrániť, resp. objasniť tento rozpor aj prostredníctvom výsluchu znalkyne - MUDr. Šmotkovej. Vykonalie tohto dôkazu by podľa navrhovateľa bolo podstatné v tom smere, že znalec by sa vedel jednoznačne vyjadriť ku skutočnostiam podstatným pre toto konanie, keďže fyzická spôsobilosť darkyne podpísať sa vlastnoručne je pre rozhodnutie v tejto veci kľúčová. Naproti tomu sa súd obmedzil len na konštatovanie, že listinný dôkaz (znalecký posudok) neskúmal pravosť podpisu darkyne. Odvolateľ zastáva názor, že zistenie skutkového stavu je možné vo väčšine prípadov dosiahnuť prostredníctvom viacerých dôkazov, ktoré však nesmú byť vo vzájomnom rozpore. Objasniť skutočnosť, či darkyňa vlastnoručne podpísala predmetnú darovaciu zmluvu, sa nemôže obmedziť len na znalecký posudok z odboru grafológie, ale je to možné zistiť aj znaleckým posudkom rovnocenným a rovnakej výpovednej hodnoty, ako by bol grafologický a takým je podľa jeho názoru práve znalecký posudok MUDr. Šmotkovej, ktorý prakticky vylúčil spôsobilosť darkyne podpísať sa v podobe a forme podpisu, aký je uvedený na darovacej zmluve. Navrhovateľ nespochybňuje, že vyšetrenie darkyne znalcom nie je možné z objektívnej príčiny, a to jej úmrtia pred viac ako tromi rokmi. Namíeta však, že by znalecký posudok, ktorý predložil, bol vypracovaný iba vo všeobecnej rovine. Znalec zodpovedal konkrétne položené otázky týkajúce sa konkrétneho právneho úkonu a konkrétneho podpisu, pričom vychádzal z konkrétnych zdravotných záznamov darkyne, ktoré opisovali jej zdravotný stav v relevantnom čase.

Zdravotné záznamy boli vyhotovené ošetrojúcimi lekármi darkyne, ktorí rovnako nemali žiaden motív na skresľovaní údajov o jej zdravotnom stave. Okrem toho odvolateľ bol toho názoru, že súd nemôže sám posudzovať odborné otázky, keď vo veci bol predložený znalecký posudok, ktorý sa práve príslušnou odbornou otázkou zaoberal. Súd nemôže ignorovať znalecký posudok bez toho, aby bolo preukázané, že znalec pri vypracovaní znaleckého posudku pochybil. Okresný súd sa však v tomto konaní odmietol zaoberať závermi znaleckého posudku, a to napriek zjavnému rozporu jeho záverov s výpoveďami odporkyne v rade 1/ a svedkyne Z.. Oprávnenie súdu (voľné hodnotenie dôkazov) nie je možné zamieňať so svojvôľou.

Odporkyňa v rade 1/ vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhla napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť.

Uviedla, že napadnutý rozsudok vychádza z náležite zisteného skutkového stavu a zároveň jeho písomné vyhotovenie je zrozumiteľne odôvodnené. Odporkyňa v rade 1/ zotrvala na svojich tvrdeniach, že spôsob a postup, ktorým na ňu previedla darkyňa U. S. časti nehnuteľného vlastníctva formou darovacej zmluvy, bol plne v súlade so zákonom. Túto skutočnosť dosvedčila v konaní aj svedkyňa Bc. S. Z., ktorá bola zároveň poučená o trestných následkoch krivej výpovede a nemala žiadnu motiváciu poškodiť jednu z procesných strán v konaní. Zároveň odporkyňa v rade 1/ nesúhlasila so závermi znaleckého posudku znalkyne MUDr. Zuzany Šmotkovej zo dňa 30.05.2013 pod č. 5/2013, keďže podpísanie darovacej zmluvy prebehlo presne tak, ako to popísala vo svojej výpovedi svedkyňa Bc. S. Z., s ktorou boli obidve spoločne s darkyňou prítomné pri predmetnom právnom úkone. Až do podpisu darovacej zmluvy v domácnosti darkyne, odporkyňa v rade 1/ svedkyňu poznala len z videnia. Nie je preto žiaden dôvod spochybňovať jej profesionalitu a konanie, ktoré bolo realizované spôsobom požadovaným zákonom. Odporkyňa v rade 1/ sa v celom rozsahu stotožnila s dôvodmi rozsudku súdu I. stupňa a jeho hodnotením znaleckého posudku, predloženého v konaní navrhovateľom, a to najmä s prihliadnutím na fakt, že znalkyňa nemala možnosť sa s pacientkou osobne stretnúť, ani ju vyšetriť. Podkladom pre podanie jej posudku boli len jej písomné podklady a je zřejmé, že odmietla prihliadnúť na progres, ktorý U. S. v rámci zlepšovania jej zdravotného stavu dosiahla od utrpenia mozgovej príhody do podpisu darovacej zmluvy. K tejto skutočnosti by sa mohla vyjadriť ošetrojúca lekárka - neurologička MUDr. Q. K., ktorá však v súvislosti s následkami dopravnej nehody zo dňa 19.08.2013 zomrela, a preto tento dôkaz už nie je možné vykonať. Navyše záver znalkyne MUDr. Zuzany Šmotkovej sa spája so slovným spojením „s najväčšou pravdepodobnosťou“ a neprihliada pritom práve na obsah lekárskeho nálezu a správ písaných v ambulancii neb. neurologičky MUDr. Q. K. a súčasne zdôraznila, že znalkyňa sa k najpodstatnejšej otázke nevyjadrila, t.j. či na darovacej zmluve sa jedná alebo nejedná o podpis zomrelej U. S.. Za takýchto okolností je nariadenie písma-znaleckého dokazovania v konaní nadbytočné. Rozsah dokazovania si pritom súd určuje sám tak, aby zistil náležite skutkový stav veci.

Odporkyne v rade 2/ a 3/ zostali v odvolacom konaní nečinné.

Krajský súd, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 a 2 písm. b) O.s.p. preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu a dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. za použitia ust. § 156 ods. 3 O.s.p.) ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednávanej veci aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O.s.p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

S poukazom na ust. § 219 ods. 1 a 2 O.s.p., ktoré tvoria základ potvrdzujúceho rozhodnutia v danej odvolacej veci, odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku okresného súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho spisu a s prihliadnutím na uvedenú právnu úpravu dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa.

Odvolacie námietky navrhovateľa odvolací súd nepovažuje za dôvodné.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu navrhovateľ v konaní nepreukázal opodstatnenosť svojho nároku uplatneného žalobou. Okresný súd v prejednávanej veci postupoval v súlade s ust. § 132 O.s.p., podľa ktorého dôkazy súd vyhodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Úvaha okresného súdu v prejednávanej veci nebola ľubovoľná, ale vychádzala z dostatočne zisteného skutkového stavu a zodpovedala skutočnostiam, ktoré boli v dokazovaní zistené, vyhodnotenia a závery okresného súdu neboli v rozpore s tým, čo bolo v konaní preukázané a ani v rozpore s formálnou logikou. Navyac, okresný súd výsledky hodnotenia zahrnul aj do odôvodnenia napadnutého rozsudku a v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p. dostatočne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za rozhodné, preukázané a z ktorých dôkazov vychádzal, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil.

Odvolací súd poukazuje na to, že právna úprava neurčuje, ako má súd dôkazy hodnotiť, uvádza len, že súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy tak, aby bola súčasne dodržaná právna úprava, formálna logika a aby rozhodnutie, resp. jeho odôvodnenie vychádzalo a opieralo sa o zistený skutkový stav, čo v danom prípade bolo splnené. Z vyššie uvedených skutočností vyplýva neunesenie dôkazného bremena navrhovateľa v tomto súdnom konaní. Odvolací súd vo všeobecnej rovine k výsledkom dokazovania a jeho hodnoteniu zo strany prvostupňového súdu pre úplnosť udáva, že v sporovom konaní primárne nesie dôkazné bremeno žalobca (navrhovateľ) v súvislosti s tými tvrdeniami, ktoré umožňujú žalobe vyhovieť, ak budú tieto tvrdenia preukázané a na strane druhej i žalovaný (odporca) nesie dôkazné bremeno tých tvrdení, ktorými odôvodňuje svoju obranu proti žalobe. Ak nie je možné zistiť určitú skutkovú okolnosť, ktorá je medzi účastníkmi sporná a pre rozhodnutie dôležitá, postihne nepriaznivý dôsledok toho účastníka, ktorý mal v súvislosti s ňou dôkaznú povinnosť. V danom prípade išlo o navrhovateľa a jeho skutkové tvrdenia a dôkazy navrhnuté v tomto konaní. Ak po vykonanom dokazovaní nie je možné urobiť záver ani o pravdivosti tvrdenia účastníka o určitej skutkovej okolnosti, ale ani záver o nepravdivosti tohto tvrdenia, znamená to, že tvrdená skutočnosť nebola preukázaná. Dôsledok neunesenia dôkazného bremena, v danom prípade na strane navrhovateľa, sa premietol do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Z vykonaného dokazovania pred okresným súdom jednoznačne vyplýva, že dňa 19.01.2009 U. S. ako daryňa uzavrela darovaciu zmluvu s odporkyňou v rade 1/ ako obdarovanou, na základe ktorej jej darovala spoluvlastnícke podiely na nehnuteľnostiach presne špecifikovaných na strane 1 až 7 napadnutého rozhodnutia. Ak pri uzatváraní a podpise tohto právneho úkonu bola okrem obdarovanej odporkyne v rade 1/ prítomná aj svedkyňa Bc. S. Z., ktorá videla, ako daryňa vo svojej domácnosti podpísala darovacie zmluvy a zároveň sa podpísala do osvedčovacej knihy, pričom svedkyňa jej podpisy úradne osvedčila aj do osvedčovacej knihy a totožnosť daryne zistila z jej občianskeho preukazu, akékoľvek ďalšie dokazovanie vo veci je nadbytočné a v rozpore so zásadou hospodárnosti konania. Tak, ako správne konštatoval okresný súd, daryňa svojím podpisom na zmluve prejavila svoju vôľu previesť bezodplatne spoluvlastnícke podiely na predmetných nehnuteľnostiach na odporkyňu v rade 1/ ako obdarovanú.

Odvolací súd poznamenáva, že obsahom práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd) je umožniť každému bez akejkoľvek diskriminácie reálny prístup k súdu, pričom týmto právom zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť.

Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces ale nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04) ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

Ak teda okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k záveru, že skutkový stav je zistený dostatočne, nemožno nevykonanie dôkazu navrhnutého navrhovateľom - výsluch MUDr. C. považovať za odňatie možnosti konať pred súdom, prípadne za porušenie práva na spravodlivý proces.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd nevidí dôvod, na základe ktorého by sa mal odkloniť od právnych záverov okresného súdu uvedených v napadnutom rozhodnutí. Navrhovateľ v konaní tvrdil, že s poukazom na ochorenia a postihnutia, ktorými obdarovaná v čase podpisu darovacej zmluvy trpela, nebolo možné, aby mala taký bezchybný podpis, aký sa nachádza na spornej darovacej zmluve. Okresný súd mal vykonaným dokazovaním jednoznačne preukázané, že daryňa predmetnú darovaciu zmluvu dňa 19.01.2009 vlastnoručne podpísala, čím jednoznačne prejavila svoju vôľu darovať sporné nehnuteľnosti (resp. spoluvlastnícke podiely na nich) odporkyni v rade 1/, a preto akékoľvek dokazovanie v tejto veci by bolo už nadbytočné.

Rovnako vecne správne rozhodol okresný súd aj o náhrade trov prvostupňového konania, zohľadniac zásadu úspechu odporkyň v rade 1/ až 3/ v konaní, ako aj fakt, že títo účastníci nevzniesli proti navrhovateľovi procesný návrh na ich uplatnenie v súlade s ust. § 151 ods. 1 O.s.p.. Navyše proti tejto časti rozhodnutia navrhovateľ nepodal žiadne odvolacie námietky.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok okresného súdu v celom rozsahu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny p o t v r d i l .

O trovách odvolacieho konania krajský súd rozhodol tak, že odporkyniam v rade 1/ až 3/ ich náhradu nepriznal. Odvolateľ - navrhovateľ nebol v tomto štádiu konania úspešný, a preto podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. nemá právo na ich náhradu. Naproti tomu úspešné odporkyne v rade 1/ až 3/ si náhradu trov aktuálneho odvolacieho konania neuplatnili (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a fakticky im ani žiadne trovy v súvislosti s terajším druhostupňovým konaním nevznikli.

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.